

[Axel Kristensen.]

behandling igen. Dette har vi ikke fået nogensomhelst officiel meddelelse om, og det kan vel ikke være sådan, at rigsdagens medlemmer skal hente oplysninger ved tilfældige diskussionsmøder med den højtærede handelsminister eller ved indiskretioner fra ministerierne til pressen. Endvidere er det sikkert heller ikke den rigtige fremstilling, idet man fra ministeriets side har tænkt sig det fremsendt som noget endeligt. Det fremgik slet ikke af det, vi fik sendt fra ministeriet, at det var en skitse. Det var noget endeligt, vi fik leveret. Men forholdet er det, at man fra anden side ikke har været tilfreds med det fremsendte materiale, idet det ikke var oplysende nok.

Jeg ønsker altså at fastslå, at regeringen i det sidst forløbne halvår har nøjedes med at komme til rigsdagens vareforsyningsudvalg med de uvæsentlige ting og har holdt os i uvidenhed om den økonomiske udvikling, har forpligtet sig overfor udlandet uden at drøfte det med os og således på ingen måde har vist vilje til samarbejde og på ingen måde har optrådt således, at der er nogen som helst grund for os til at vise ministeriet tillid på de her nævnte områder.

Hele ministeriets agitation er også meget lidt tillidvækkende. Ministeriet og dets parti taler stadigvæk om den målbevidste valutapolitik, regeringen har ført i det sidste år. Hvis regeringen havde foretaget sig noget som helst på dette område, så havde det vel været naturligt, om den havde fortalt rigsdagens vareforsyningsudvalg, hvad den havde foretaget sig, og indtil regeringen kan give oplysninger om foranstaltninger, som på et væsentligt punkt afviger fra den tidligere regerings foranstaltninger til gunst for valutastillingen, må jeg hævde, at regeringen intet som helst har foretaget sig, der har forbedret Danmarks stilling, ud over de dispositioner, der allerede var truffet tidligere. Ministeriet er nemlig ved lov forpligtet til at holde os underrettet om væsentlige ting, det foretager sig, og når det ikke har haft noget at fortælle os, må vi have lov til at gå ud fra, at det intet har foretaget sig.

Når den højtærede handelsminister f. eks. omtaler, at sammensætningen af de importerede varer nu på grund af regeringens indsats skulle være bedre end tidligere, vil jeg igen spørge den højtærede handelsminister, om han vil dokumentere, at ændringerne skyldes den nuværende regerings indsats. Jeg ved ikke af, at den nuværende regering har nået at afslutte

handelsaftaler, der i væsentlig grad har kunnet påvirke importens karakter i første halvår af 1948. Ministeren er forpligtet til at redegøre for handelsaftaler, men har kun gjort det i eet tilfælde og da meget nødtigt og kun på krav derom.

Det er rigtigt, at der har været en forholdsmæssig stigning i importen af råstoffer o. lign. gennem 1947 og fortsat i 1948, men dette skyldes, at man i sommeren 1947 var klar over, at vor købeevne på grund af den dårlige høst ville blive for lille, og derfor begrænsede importen af varer, der overhovedet kunne undværes, hvilket forresten ikke altid er varer, der er uønskede. Virkningen af en sådan politik er ret langsom på grund af de løbende importbevillinger, og det er denne politik, der er slået igennem i første halvdel af 1948, og som den nuværende regering naturligvis måtte fortsætte i begyndelsen af 1948, fordi regeringen også da levede under den hårde nødvendighedens lov, som den dårlige høst skabte.

Jeg vil gerne sige til den højtærede handelsminister, at jeg tror, forudsætningen for samarbejde må være, at man lader alt dette agitationsstof og demagogi ligge og tager rent sagligt på tingene. Det samme kunne jeg sige til den højtærede statsminister. Når han fortæller om, hvilket glimrende resultat det nye boligministerium har opnået derved, at der i første halvår af 1948 er blevet dobbelt så mange lejligheder færdige som i første halvår af 1947 — jeg ved såmænd ikke engang, om det er rigtigt, men det er også ganske ligegyldigt —, burde han samtidig have oplyst, at det ikke skyldes nogen som helst indsats fra den højtærede boligminister, at dette resultat er nået. Der er ikke truffet nogen væsentlig foranstaltning af det nuværende boligministerium, der har fremkaldt dette resultat. Det skyldes vinteren 1947, at der blev bygget så lidt i første halvår af 1947, og det skyldes de sene træleverancer i 1947 på grund af mangelen på vand i svenske og norske elve, at der var 27 000 lejligheder under opførelse ved nytår 1948, og det skyldes den milde vinter i år, at der er blevet så mange flere færdige i første halvår af 1948. Naturligvis må også det byggestop, som det var nødvendigt at udstede i sommeren 1947, tages i betragtning.

Vi fra vor side har i vareforsyningsudvalget gjort den højtærede minister Kjærbo opmærksom på, at problemet med at få bolignøden væk, hvis den da ikke skal fjernes ved, at folk ikke får råd til at leje en lejlighed, kun kan løses, hvis vi skaffer